

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

ערכין-המקדיש שדהו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מחריס אדם מצאנו ומבקרין, ומעבדיו ומשפחותיו הכנענים, ומשדה אחוזתו, ואם החריס את כולם - אינם מוחרמים, דברי ר"א.	[ר"א]									◆	■
מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחריס כל נכסיו, על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו.	רבי אלעזר בן עזריה:									◆	■
מנא הני מילי?										^	
(ויקרא כ"ז) מכל אשר לו - ולא כל אשר לו, מאדם - ולא כל אדם, מבהמה - ולא כל בהמה, משדה אחוזה - ולא כל שדה אחוזה יכול לא יחריס, ואם החריס יהו מוחרמין? ת"ל: אך כל חרם, דברי רבי	דתנו רבנן: [רבי אליעזר]									◆	■
מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחריס כל נכסיו, על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו.	ר"א בן עזריה:									◆	■
וצריכא, דאי כתב רחמנא מכל אשר לו, הוה אמינא: כל דאית ליה לא לחריס, אבל מין אחד ליהחרימיה כוליה, כתב רחמנא מאדם - ולא כל אדם ואי כתב רחמנא מאדם, דלא סגיא ליה בלא עבודה, אבל שדה סגיא ליה בדיסתורין ואי אשמעינן הני תרתין, משום דהכא חיותא והכא חיותא, אבל מטלטלין ליחרימינהו כולהו, צריכי.											◆
מבהמה למה לי?										♣	◆
יכול יחריס אדם בנו ובתו, ועבדו ושפחתו העבריים, ושדה מקנתו? תלמוד לומר: בהמה, מה בהמה יש לו רשות למוכרה, אף כל שיש לו רשות למוכרה.	לכדתניא:									■	!
והלא בתו קטנה יש לו רשות למוכרה, יכול יחרימנה?										♣	
תלמוד לומר: בהמה, מה בהמה יש לו רשות למוכרה לעולם, אף כל שיש לו רשות למוכרה לעולם.										!	
אם לגבוה אין אדם רשאי כל.	רבי אלעזר בן עזריה:										■
היינו ת"ק											♣
איכא בינייהו דרבי אילא											!
באושא התקינן, המכזבו אל יבזבו יותר מחומש.	דאמר רבי אילא:									■	!
מעשה באחד שבקש לבזבו יותר מחומש, ולא הניחו לו חבריו, ומנן? רבי יששב											○
רבי יששב, ולא הניחו לו חבריו, ומנן? רבי עקיבא.	ואמרי לה:										○
המחריס בנו ובתו, ועבדו ושפחתו העבריים, ושדה מקנתו - אין מוחרמין, שאין אדם מחריס דבר שאינו שלו.											■
הכהנים והלוים אין מחרימין, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◆
הכהנים אין מחרימין - שהחרימין שלהן, והלוים מחרימין - שאין החרימין שלהן.	רבי שמעון:										◆
נראין דברי רבי יהודה בקרקעות, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי אחוזת עולם היא להם, ודברי ר"ש במטלטלין, שאין החרימין שלהן.	רבי:										■
ור' יהודה, בשלמא כהנים אין מחרימין שחרמין שלהן, אלא לויים, בשלמא מקרקעי לא מחרימין, דכתיב: (ויקרא כ"ה) כי אחוזת עולם היא להם, אלא מטלטלי ליחרימין											♣
אמר קרא: (ויקרא כ"ז) מכל אשר לו ומשדה אחוזתו, מקיש מטלטלין לקרקעות.	[רבי יהודה]										!
ורבי שמעון, בשלמא כהנים כדאמרן, אלא לויים, בשלמא מטלטלים לחריס דלא מקיש, אלא מקרקעי אמאי? הכתיב: אחוזת עולם היא להם											♣
מאי מחרימין נמי דקאמר? מטלטלי.	[רבי שמעון]										!
נראין דברי רבי יהודה במקרקעי ודברי רבי שמעון במטלטלי, מכלל דרבי שמעון מקרקעי נמי קאמר	והא מדקתני סיפא, אמר רבי:										♣
נראין דברי רבי יהודה לרבי שמעון בקרקעות, שאף ר"ש לא נחלק עליו אלא במטלטלין, אבל בקרקעות מודה ליה.	הכי קאמר, אמר רבי:										!
החריס מטלטלין - נותנן לכל כהן שרצה, שנאמר: (במדבר י"ח) כל חרם בישראל לך יהיה	ר' חייא בר אבין:										◆
החריס שדותיו - נותנן לכהן שבאותו משמר, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו, וגמר לכהן לכהן מגזל הגר.	[ר' חייא בר אבין:]										◆
והתם מנלן?											^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ערכין-המקדיש שדהו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(במדבר ה') לה' לכהן - קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמר	דתניא:									■	!	◇	כה:	
אתה אומר: לכהן שבאותו משמר, או אינו אלא לכל כהן שירצה?										ז			כה:	
כשהוא אומר: (במדבר ה') מלבד איל הכיפורים אשר יכפר בו עליו - הרי בכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר										!			כה:	
שדה היוצאה לכהנים ביובל - נתנה למשמר שפגע בו יובל.	[ר' חייא בר אבין]											■	◇	כה:
פגע בו בשבת, מאי?	איבעיא להו:											^	◇	כה:
נתנה למשמר היוצא.	ר' חייא בר אמי משמיה דחולפנא:											!	◇	כה:
נמצאת אתה אומר: אחד יובל ואחד שביעית משמטין כאחד, אלא שהיובל בתחילתו והשמטה בסופה.	רב נחמן בר יצחק: תניא [נמי הכי]									■	■		◇	כה:
אדרבה, משום הכי הוא											ז		כה:	
אימא: מפני שהיובל כו'.											!		◇	כה:
בשלמא שביעית בסופה, דכתיב: (דברים ט"ו) מקץ שבע שנים תעשה שמטה, אלא יובל בתחילתו ביום הכיפורים הוא, דכתיב: (ויקרא כ"ה) ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם											ז		כה:	
הא מני? ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא											!		כה:	
דאמר: מר"ה הוא דחייל יובל.	ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										■	!	◇	כה:
שמעה חזקיה בר בילוטו ואזל אמר קמיה דר' אבהו, וליקיש מטלטלי לקרקעות	[חזקיה בר בילוטו]											ז	◇	כה:
לאו תנאי היא? דאיכא דמקיש ואיכא דלא מקיש, כמ"ד לא מקשינן.	[רבי אבהו]											!	◇	כה:
חרמי כהנים אין להם פדיון, אלא ניתנים לכהנים.													■	כה:
סתם חרמים לבדק הבית, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כל חרם קדש קדשים הוא לה'	ר' יהודה בן בתירא:												■	כה:
סתם חרמים לכהנים, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו. א"כ, למה נאמר כל חרם קדש קדשים הוא לה'? שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים.	חכמים:												■	כה:
מחרים אדם את קדשיו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים, אם נדר - נתן דמיהן, ואם נדבה - נתן את טובתן.													■	כה:
שור זה עולה - אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשור זה להעלותו עולה אף על פי שאינו רשאי.													■	כה:
הבכור בין תם בין בעל מום - מחרימין אותו וכיצד פודים אותו? אומדין כמה אדם רוצה ליתן בבכור זה ליתנו לבן בתו או לבן אחותו.													■	כה: